

DECYZJA

Na podstawie art. 104, art. 107 i art. 155 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm./, a także art. 3 pkt 6, art. 141, art. 144, art. 180, art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1 i ust. 3, art. 185, art. 186, art. 188, art. 192, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 204 ust. 4, art. 205, art. 211, art. 214 ust. 3 i ust. 5, art. 222, art. 224, art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska /tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1232, ze zm./, oraz art. 29 ustawy z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2014 r., poz. 1101/,

w związku z przepisami:

§ 1 oraz punkt 6 ppkt 4 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości /Dz. U. z 2014 r., poz. 1169/, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26.01.2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24.08.2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. z 2012 r., poz. 1031/, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 04.11.2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów /Dz. U. z 2014 r., poz. 1546/, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko /Dz. U. Nr 213, poz. 1397/,

po rozpatrzeniu wniosku sygnowanego przez Panów Zenona Pieńkoś i Dariusza Dylas, działających w tej czynności jako członkowie zarządu spółki Przedsiębiorstwo Drobiarskie „DROBEX” Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Powstańców 19, w m. Solec Kujawski, gm. Solec Kujawski, powiat bydgoski, w sprawie zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego

o r z e k a m, co następuje:

zmieniam – na wniosek i za zgodą strony – warunki określone w decyzji Starosty Bydgoskiego z dnia 01.07.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2014, zmienionej uprzednio decyzją z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.5.2014, stanowiącej pozwolenie zintegrowane dotyczące instalacji do uboju zwierząt (drobiu) o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton tusz na dobę, eksploatowanej przez spółkę Przedsiębiorstwo Drobiarskie „DROBEX” Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Powstańców 19, w m. Solec Kujawski, gm. Solec Kujawski, powiat bydgoski (REGON: 001330998, NIP: 554-031-15-68).

Wskazane powyżej pozwolenie zintegrowane zmieniam w następującym zakresie:

- I. **Treść punktu IV.1. zawartego w w/w pozwoleniu zintegrowanym, w którym określono warunki dotyczące wprowadzania gazów i pyłów z instalacji do powietrza, przyjmuje następujące – nowe brzmienie:**

IV.1. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z emitorów instalacji IPPC.

IV.1.1. Źródła zorganizowanej emisji gazów i pyłów do powietrza.

HALA UBOJNI.

Głównym źródłem emisji zorganizowanej zanieczyszczeń z procesów technologicznych odbywających się w instalacji ubojni drobiu P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. przy ul. Powstańców 19 w miejscowości Solec Kujawski – jest układ odpylania hali ubojni (cyklon). Zanieczyszczone pyłem powietrze z hali ubojni (głównie pył pochodzący z aktywności brojlerów kurzych przeznaczonych do uboju), odprowadzane jest do powietrza atmosferycznego za pośrednictwem systemu odpylającego (cyklon) o skuteczności odpylania na minimalnym poziomie w przedziale 60-70%. Cyklon posiada zadaszony wylot na wysokości $h=7,7$ m i średnicy $=0,4$ m (**emitor E-1**).

Czas pracy emitora wynosi około 4200 h/rok (16 h/dobę x 5 dni/tydzień x 52 tyg./rok).

Własnie

KOTŁOWNIA TECHNOLOGICZNO-GRZEWcza.

Z pracą instalacji związane są ponadto źródła pomocnicze tj. źródła energetycznego spalania paliw. Kotłownia technologiczno-grzewcza wyposażona jest w dwie jednostki kotłowe opalane gazem ziemnym wysokometanowym o łącznej mocy cieplnej 1,86 MW, a mianowicie:

- kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2A o mocy cieplnej 1,30 MW,
- kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2 o mocy cieplnej 0,56 MW,

Ciepło z kotłowni wykorzystywane jest do celów technologicznych uboju drobiu, a także do celów grzewczych części administracyjno-technicznej oraz ekspedycji. W ciągu roku kocioł Viessmann o mocy 1,3 MW pracuje ok. 8600 h/rok, a kocioł Viessmann o mocy 0,56 MW ok. 5000 h/rok. Kotły wyposażone są w palniki na gaz ziemny wysokometanowy (wartość opałowa 35 960 kJ/m³, zawartość siarki do 40 mg/m³). Zanieczyszczenia ze spalania gazu w palnikach kotłów, odprowadzane są do powietrza indywidualnymi emitorami o parametrach:

- kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2A; komin o wysokości h=9,5 m i średnicy na wylocie=0,40m (emitor K-1),
- kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2; komin o wysokości h=9,0 m i średnicy na wylocie=0,35m (emitor K-2).

W procesie spalania gazu ziemnego wysokometanowego powstają substancje typowe dla spalania paliw tj. dwutlenek azotu, tlenek węgla, dwutlenek siarki oraz pył (w tym pył zawieszony PM10 i pył zawieszony PM2,5).

IV.1.2. Parametry emitorów.

Lp.	Symbol i nazwa emitora	Parametry emitorów				
		wysokość emitora H [m]	średnica na wylocie D [m]	prędkość gazów V [m/s]	temperatura gazów T [K]	czas pracy [h/rok]
1	E-1 hala ubojni – wylot cyklonu	7,7 Z	0,4	0*	293	4200
2	K-1 kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2A	9,5	0,40	6,3	448	8600
3	K-2 Kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2	9,0	0,35	3,5	448	5000

Z – emitor zadaszony, dla którego prędkość wylotowa gazów przyjmowana jest jako 0 m/s.

IV.1.3. Emisja łączna z terenu zakładu.

Lp.	Zanieczyszczenie	Wielkość emisji rocznej
		[Mg/rok]
1	Pył ogółem = PM10 = PM2,5	0,110
2	Dwutlenek siarki	0,110
3	Dwutlenek azotu	2,415
4	Tlenek węgla	0,331

IV.1.4. Emisja dopuszczalna ze źródeł nieobjętych standardami emisyjnymi.

Dopuszczalna emisja zanieczyszczeń z emitora E-1 – Układ odpylania hali ubojni.

Nazwa substancji zanieczyszczającej	Emisja maksymalna [kg/h] ¹⁾
Pył ogółem=PM10=PM2,5	0,0260

¹⁾ - emisja uwzględnia redukcję zanieczyszczeń w cyklonie o skuteczności min. 60 %.

Dopuszczalna emisja zanieczyszczeń z emitora K-2 – Kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2.

Nazwa substancji zanieczyszczającej	Emisja maksymalna [kg/h] 1)
Dwutlenek azotu	0,1085
Tlenek węgla	0,0149
Pył ogółem=PM10=PM2,5	0,0001
Dwutlenek siarki	0,0050

IV.1.5. Emisja dopuszczalna ze źródeł objętych standardami emisyjnymi.

Dopuszczalna emisja zanieczyszczeń z emitora K-1 – Kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2A.

Nazwa substancji zanieczyszczającej	Standard emisyjny dla paliwa gazowego [mg/m ³]
Dwutlenek azotu	150
Pył ogółem=PM10=PM2,5	5
Dwutlenek siarki	35

- II. W treści punktu VIII zawartego w zmienianym pozwoleniu zintegrowanym, ustala się nowe brzmienie podpunktów VIII.2. i VIII.3. dotyczących zakresu i sposobu monitorowania wielkości emisji do powietrza oraz wielkości emisji hałasu:

VIII.2. Monitoring emisji do powietrza.

Zobowiązuje się spółkę P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. z siedzibą w Solcu Kujawskim, do prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji gazów i pyłów do powietrza z emitatorów E-1 i K-1, działających w ramach instalacji IPPC, w następującym zakresie:

VIII.2.1. Usytuowanie stanowisk pomiarowych:

Nr emitora	Nazwa źródła/emitora	Usytuowanie stanowiska do pomiaru
E-1	Wylot cyklonu z hali przyjęcia żywca	Stanowisko pomiarowe na pionowym odcinku emitora na zewnątrz hali produkcyjnej.
K-1	Komin kotła Viessmann Vitoplex 200 SX2A	Stanowisko pomiarowe na pionowym odcinku emitora wewnątrz lub na zewnątrz pomieszczenia kotłowni.

Usytuowanie stanowisk pomiarowych do badania stężeń substancji zanieczyszczających w gazach odlotowych powinno spełniać warunki Polskiej Normy PN-Z-04030-7 z 1994 r. „Ochrona czystości powietrza – Badania zawartości pyłu – Pomiar stężenia i strumienia masy pyłu w gazach odlotowych metodą grawimetryczną”.

VIII.2.2. Metodyka i sposób wykonywania pomiarów:

Nr emitora	Opis emitora	Pomiar okresowy		
		Zakres	Częstotliwość pomiarów	Metody referencyjna pomiaru emisji i normy lub procedury badawcze
Emitor E-1	Wylot z cyklonu hali przyjęcia żywca	Pył PM 10	1 raz na rok	Metodyka referencyjna: - Metoda grawimetryczna. Normy lub procedury badawcze: - PN-Z-04030-7:1994 „Pomiar stężenia i strumienia masy pyłu w gazach odlotowych metodą grawimetryczną” - PN-EN 13284-1:2007 „Emisja ze źródeł stacjonarnych. Oznaczenie masowego stężenia pyłu w zakresie niskich wartości. Część I: Manualna metoda grawimetryczna”

Emitor K-1	Komin kotła Viessmann Vitoplex 200 SX2A	Pył PM 10	2 razy w roku w tym: 1 raz w sezonie zimowym (październik- marzec) oraz 1 raz w sezonie letnim (kwiecień- wrzesień)	Metodyka referencyjna: - Metoda grawimetryczna. Normy lub procedury badawcze: - PN-Z-04030-7:1994 „Pomiar stężenia i strumienia masy pyłu w gazach odlotowych metodą grawimetryczną” - PN-EN 13284-1:2007 „Emisja ze źródeł stacjonarnych. Oznaczenie masowego stężenia pyłu w zakresie niskich wartości. Część I: Manualna metoda grawimetryczna”
		Dwutlenek azotu		Metodyka referencyjna: - Metoda chemiluminescencyjna. Normy lub procedury badawcze: - PN-EN 14792:2006 „Emisja ze źródeł stacjonarnych. Oznaczenie stężenia masowego tlenków azotu (NO _x)”
		Dwutlenek siarki		Metodyka referencyjna: - Metoda absorpcji promieniowania IR, metodą niedyspersyjnej spektrometrii w podczerwieni (NDIR). Normy lub procedury badawcze: - EN 14212 „Jakość powietrza atmosferycznego – Standardowa fluorescencyjna metoda UV oznaczania stężenia ditlenku siarki”

VIII.3. Monitoring hałasu.

Raz na dwa lata należy przeprowadzać okresowe pomiary hałasu w środowisku, pochodzącego od instalacji lub urządzeń wchodzących w skład instalacji IPPC do uboju drobiu. Pomiary te należy wykonywać zgodnie z obowiązującą metodyką referencyjną, określoną w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30.10.2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody /Dz. U. z 2014 r., poz. 1542/.

Pomiary należy prowadzić zarówno w godzinach dziennych, jak i nocnych. Punkty pomiarowe winny być zlokalizowane w szczególności na kierunku występowania najbliższych terenów chronionych prawem pod względem akustycznym, o których mowa w punkcie IV.3. pozwolenia.

III. Treść punktu IV.5.3.2. zawartego w zmienianym pozwoleniu zintegrowanym, przyjmuje następujące – nowe brzmienie:

IV.5.3.2 Stan i skład ścieków odprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych.

Ścieki technologiczne odprowadzane są systemami technologicznymi odprowadzania piór, jelit, krwi i ścieków z mycia posadzek i urządzeń oraz dodatkowo kanalizacją deszczową części placów utwardzonych przy uboju. Ponadto w strumieniu ścieków przemysłowych odprowadzana jest część wód opadowych i roztopowych z terenu uznanego za potencjalnie narażony na zanieczyszczenie tzw. „brudnych”, tj. miejsc i dróg dojazdowych, związanych z dostawą drobiu i miejscami odbioru odpadów i osadów ściekowych.

Ścieki technologiczne można określić jako silnie stężone ścieki organiczne z dużą zawartością tłuszczów i związków rozpuszczalnych. Cechą charakterystyczną dla ścieków z przemysłu mięsnego jest występowanie substancji białkowych i tłuszczowych w formie koloidalnej silnie zdyspergowanej. Są to ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne. Ścieki te zawierają substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego: azot amonowy, azot azotynowy i fosfor ogólny. Ponadto z uwagi na fakt, że część ścieków przemysłowych powstawać będzie na terenach utwardzonych zakładu, gdzie występuje ruch pojazdów spalinowych w odprowadzanych ściekach mogą pojawić się śladowe ilości węglowodorów ropopochodnych. Odprowadzane z terenu zakładu ścieki przemysłowe podlegają podczyszczaniu w zakładowej podczyszczalni ścieków. Podczyszczalnię ścieków technologicznych stanowi instalacja, w skład której wchodzi: pompownia na sito łukowe, sito łukowe, zbiornik buforowy ścieków, flokulator, flotator, zbiornik osadu z flotacji, prasa osadu, przepompownia do kanalizacji zrzutowej.

Ścieki bytowe pochodzą z węzłów sanitarnych na terenie zakładu (w tym pomieszczeń zaplecza socjalnego w budynku produkcyjno-magazynowym oraz z części socjalno-biurowej). Ścieki bytowe odprowadzane są poprzez przepompownię, razem ze ściekami przemysłowymi,

do urządzeń kanalizacyjnych operatora zewnętrznego. Powstają one w węzłach sanitarnych zaplecza socjalno-bytowego zakładu, wyposażonych w zlewy, umywalki i toalety oraz zaplecza kuchennego pracowników. Ścieki bytowe odprowadzane są w stanie surowym (bez podczyszczenia), a ich skład jest typowy jak dla ścieków komunalnych.

Wody popłuczne z płukania i stabilizacji złoża odżelaziaczy-odmanganiaczy (złoża katalityczne – 4 szt.) w pomieszczeniu stacji uzdatniania wody ujęcia zakładowego odprowadzane są wspólnie z pozostałymi ściekami przemysłowymi do zakładowej podczyszczalni ścieków, skąd podczyszczone trafiają do przepompowni, gdzie łączą się ze ściekami bytowymi i wspólnie instalacją ciśnieniową kierowane są do urządzeń kanalizacyjnych operatora zewnętrznego. Wody popłuczne odprowadzane są bezpośrednio do kanalizacji w ilościach 12,4 m³ z płukania po 2 odżelaziaczy-odmanganiaczy, co 2 dni. W odprowadzanych wodach popłucznych mogą pojawić się podwyższone wartości żelaza i zawiesin ogólnych, które w strumieniu ścieków odprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych operatora nie powinny przekroczyć wartości ustalonych w umowie zawartej z gestorem sieci.

IV. Z treści punktu XII.2. zawartego w zmienianym pozwoleniu zintegrowanym, wykreśla się ostatni myślnik o następującym brzmieniu:

Wody popłuczne z płukania i stabilizacji złoża odżelaziaczy i odmanganiaczy dodatkowo przed podczyszczeniem w zakładowej oczyszczalni ścieków przemysłowych poddawane będą krystalizacji w czterokomorowym odstojniku wód popłucznych, z kręgów o średnicy 2,0m w celu wytrącenia zawiesin ogólnych i związków żelaza.

V. W treści punktu XII.3. zawartego w zmienianym pozwoleniu zintegrowanym, ostatni myślnik przyjmuje następujące – nowe brzmienie:

Wprowadzane do odbiornika ścieki muszą spełniać parametry określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 18.11.2014 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi /Dz. U. z 2014 r., poz. 1800/. W celu potwierdzenia jakości ścieków wykonywane są okresowe analizy fizyko-chemiczne, których częstotliwość określono w punkcie IV.5.2.1. w pozwoleniu zintegrowanym. Ponadto realizowane będą okresowe przeglądy eksploatacyjne urządzeń podczyszczających w ciągu kanalizacji deszczowej. Wyniki tych przeglądów będą odnotowywane w prowadzonym będzie na bieżąco zeszycie eksploatacji.

VI. Treść akapitu pierwszego w punkcie X w zmienianym pozwoleniu zintegrowanym, przyjmuje następujące – nowe brzmienie:

Instalacja IPPC – ubojnia drobiu – eksploatowana na terenie zakładu spółki P.D. DROBEX” Sp. z o.o. w Solcu Kujawskim, ze względu na rodzaj i ilość substancji niebezpiecznych znajdujących się w zakładzie, nie jest kwalifikowana do zakładów o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w myśl art. 248 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz Ministra Gospodarki z dnia 10.10.2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej /Dz. U. z 2013 r., poz. 1479/.

VII. Pozostałe warunki określone w treści decyzji Starosty Bydgoskiego z dnia 01.07.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2014 (zmienionej uprzednio decyzją z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.5.2014), stanowiącej pozwolenie zintegrowane dotyczące instalacji do uboju zwierząt (drobiu) o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton tusz na dobę prowadzonej przez spółkę P.D. „DROBEX” Sp. z o.o., **pozostają bez zmian.**

VIII. Niniejszą decyzję opracowano w oparciu o treść opracowania pt. „Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla Przedsiębiorstwa Drobiarskiego „DROBEX” Sp. z o.o. zlokalizowanego przy ul. Powstańców 19 w Solcu Kujawskim” wykonane w miesiącu lipcu 2015 r. przez firmę EKOART – Ochrona Środowiska P.W. Artur Święczkowski z siedzibą w Bydgoszczy, uzupełnionego o późniejsze wyjaśnienia w tej sprawie. Zastrzega się, że odpowiedzialność za przedłożone dane i obliczenia ponosi autor opracowania, o którym mowa powyżej.

UZASADNIENIE

W dniu 06.08.2015 r. do tut. Starostwa wpłynął wniosek datowany na dzień 31.07.2015 r., sygnowany przez Panów Zenona Pieńkoś i Dariusza Dylas, działających w tej czynności jako członkowie zarządu spółki Przedsiębiorstwo Drobiarskie „DROBEX” Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Powstańców 19, w m. Solec Kujawski, gm. Solec Kujawski, powiat bydgoski.

W treści przedmiotowego wniosku w/w spółka zgłosiła żądanie oparte na brzmieniu art. 214 ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska, dotyczące zmiany warunków decyzji Starosty Bydgoskiego z dnia 01.07.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2014 (zmienionej uprzednio decyzją z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.5.2014), stanowiącej pozwolenie zintegrowane dla instalacji do uboju zwierząt (drobiu) o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton tusz na dobę, prowadzonej przez w/w spółkę. Wraz z rzezonym wnioskiem przedłożono stosowne opracowanie pt. *„Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla Przedsiębiorstwa Drobiarskiego „DROBEX” Sp. z o.o. zlokalizowanego przy ul. Powstańców 19 w Solcu Kujawskim”* wykonane w miesiącu lipcu 2015 r. przez firmę EKOART – Ochrona Środowiska P.W. Artur Świączkowski z siedzibą w Bydgoszczy.

Po przeanalizowaniu treści w/w wniosku oraz załączonego do niego opracowania stwierdzono, iż wniosek ten spełnia wymogi formalne przewidziane w przepisach ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska (art. 184, art. 221 oraz art. 192), dla wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego. Stąd też pismem z dnia 17.08.2015 r. zawiadomiono wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie.

Ponadto wystosowano również pismo z dnia 07.08.2015 r. skierowane do Ministerstwa Środowiska, oparte na treści art. 209 ust. 1 ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska, przy którym przesłano zapis – na elektronicznym nośniku danych (płyta CD) – wniosku o którym mowa powyżej. Zgodnie z brzmieniem w/w przepisu prawa, rzezonny wniosek przesłano również drogą elektroniczną (na adres e-mailowy pozwolenia.zintegrowane@mos.gov.pl).

Jakkolwiek złożony wniosek był kompletny pod względem formalnym, to jednak pewne kwestie o charakterze merytorycznym wymagały wyjaśnień i uzupełnień. Stąd też w treści pisma z dnia 17.08.2015 r. skierowano stosowne zapytania z prośbą o uzupełnienie wniosku, do Pana Artura Świączkowskiego z firmy EKOART – Ochrona Środowiska P.W. Artur Świączkowski z siedzibą w Bydgoszczy. Powyższe wynikało z faktu, iż do w/w wniosku spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. dołączono pełnomocnictwo z dnia 31.07.2015 r. udzielone Panu Arturowi Świączkowskiemu, uprawniające wyżej wymienionego do występowania w przedmiotowej sprawie, przed Starostą Bydgoskim, w imieniu spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o.

Pan Artur Świączkowski odpowiedział na w/w wezwanie w piśmie z dnia 25.09.2015 r. złożonym przed Starostą Bydgoskim w dniu 28.09.2015 r. W przedmiotowym piśmie złożono wyjaśnienia dotyczące następujących kwestii: prędkości wylotowej gazów z emitora K-1, zmiany wielkości emisji gazów i pyłów z instalacji, standardów emisyjnych dla kotłowni, obowiązkowych pomiarów wielkości emisji, a także odniesiono się do propozycji tut. organu dotyczącej zmiany innych (dodatkowych) warunków zawartych w pozwoleniu zintegrowanym, aniżeli warunki wskazane we wniosku strony.

Istotnym jest również, że w treści w/w pisma z dnia 25.09.2015 r. wnioskujący uzupełnił informacje dotyczące stosowanych w zakładzie substancji niebezpiecznych stwarzających ryzyko – informacje te zostały przedstawione w kontekście rozważenia potrzeby przedłożenia przez spółkę P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. tzw. „raportu początkowego”. Informacje w w/w zakresie zostały również uszczegółowione w kolejnym piśmie wnioskodawcy z dnia 29.10.2015 r.

Wszystkie dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia uzyskane ze strony wnioskodawcy w toku postępowania wyjaśniającego w przedmiotowej sprawie, uwzględniono w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

Z treści przedłożonego opracowania wynikało, że złożony wniosek dotyczy istniejącego zakładu spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o., który zlokalizowany jest na nieruchomości stanowiącej działki o nr ew.: 990/4 i 994 przy ul. Powstańców 19 w Solcu Kujawskim, powiat bydgoski. Zgodnie z dokumentacją przedłożoną przez wnioskodawcę, jak też danymi będącymi w dyspozycji tut. organu, w/w działki stanowią spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. W związku

z powyższym w/w spółka spełnia przesłanki definicji „*prowadzącego instalację*”, określone w art. 3 pkt 31) ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją, na terenie w/w zakładu eksploatowana jest instalacja do uboju zwierząt (drobiu) o zdolności produkcyjnej ponad 50 ton tusz na dobę. Zgodnie z przepisami zawartymi w punkcie 6 ppkt 4) w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości /Dz. U. z 2014 r., poz. 1169/, tego rodzaju instalacje wymagają pozwolenia zintegrowanego, które wydawane jest w trybie przepisów art. 201 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Pozwolenie takie zostało pierwotnie udzielone przez Starostę Bydgoskiego w decyzji z dnia 01.07.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2014 na wniosek i na rzecz spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. z siedzibą w Solcu Kujawskim, a następnie zostało zmienione z urzędu decyzją z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.5.2014 – w związku z brzmieniem art. 28 ustawy z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2014 r., poz. 1101/.

Z treści aktualnego wniosku spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. wynikało, że konieczność zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego związana jest w szczególności z wymianą kotła gazowego Buderus o mocy 1070 kW na kocioł gazowy Viessmann Vitoplex 200 SX2A o mocy 1300 kW oraz z koniecznością aktualizacji zapisów pozwolenia zintegrowanego dotyczących źródeł i wielkości emisji zorganizowanej zanieczyszczeń do powietrza. Ponadto wnioskujący wskazał, że w/w pozwolenie zintegrowane wymaga również sprostowania w zakresie zapisów związanych ze sposobem odprowadzania wód popłucznych, które od momentu włączenia do sieci kanalizacji sanitarnej, nie są już podczyszczane w odstoju.

Zgodnie z treścią przedłożonego wniosku, w zakładzie nastąpiła wymiana kotła gazowego Buderus o mocy 1070 kW na nowy kocioł gazowy Viessmann Vitoplex 200 SX2A o mocy 1300 kW, który poprawia sprawność pracy instalacji energetycznych. Wnioskujący wskazał, że zainstalowanie nowego kotła wpływa na zmianę godzinowego zapotrzebowania gazu i związanej z tym emisji, ale nie będzie miało wpływu na roczne zużycie gazu (pozostaje ten sam limit zakontraktowanego zużycia gazu). Ponadto w nowej – przeprowadzonej analizie oddziaływania instalacji na jakość powietrza atmosferycznego uwzględniono również korektę mocy cieplnej drugiego istniejącego kotła Viessmann Vitoplex 200 SX2, która w pierwotnym wniosku (z roku 2014) była określona na 500 kW, jednakże faktycznie wynosi 560 kW. Istotnym jest, że z treści przedłożonego aktualnie wniosku wynikało, że parametry emitorów kotła wymienionego i kotła istniejącego (emitory K-1 i K-2) pozostają bez zmian.

W związku z opisanymi powyżej zmianami, w przedłożonym wraz z wnioskiem opracowaniu, jego autor przedstawił nowe – zaktualizowane wyniki obliczeń wielkości emisji zarówno maksymalnej „chwilowej” (w kg/h) jak i rocznej (w Mg/rok) dla całej instalacji IPPC oraz dla poszczególnych emitorów współpracujących ze źródłami emisji zorganizowanej eksploatowanymi w ramach tej instalacji, w normalnych warunkach eksploatacyjnych – zgodnie z dyspozycją art. 184 ust. 2 pkt 10) oraz art. 221 ust. 2 pkt 1) ustawy Prawo ochrony środowiska.

Podkreślić należy, że wielkości emisji z emitora E-1 (układ odpylania hali ubojni) pozostały na niezmiennym poziomie w stosunku do dotychczasowej treści pozwolenia zintegrowanego. Zmiany dotyczyły jedynie wielkości emisji z jednostek kotłowych współpracujących z emitorami K-1 i K-2.

Z przedstawionych obliczeń wynikało, iż w związku z opisanymi powyżej zmianami jednostek kotłowych, nie zmieniła się łączna wielkość emisji z zakładu substancji takich jak: pył ogółem (w tym pył PM10) oraz dwutlenku siarki. Emisje te pozostały na takim samym poziomie jak w pierwotnej treści pozwolenia zintegrowanego. Zwiększeniu uległa natomiast wielkość emisji dwutlenku azotu, zmniejszyła się za to emisja łączna roczna tlenku węgla.

Jak wskazał wnioskujący w swoim piśmie z dnia 25.09.2015 r. (którym uzupełniono pierwotny wniosek), zmiana wielkości emisji gazów i pyłów z poszczególnych emitorów oraz zakładu jako całości, związana jest zarówno z wprowadzeniem nowego kotła o większej mocy (kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2A o mocy 1,3 MW), jak też korektą informacji dotyczącej mocy dotychczas istniejącego kotła (Viessmann Vitoplex 200 SX2 – 0,56 MW), co skutkowało koniecznością zastosowania w przeprowadzonych obliczeniach innych wskaźników emisji – jak dla kotłów o mocy powyżej 0,5 MW.

Allozel

W przedłożonym wraz z wnioskiem opracowaniu zawarto również nowe (aktualne) wyniki obliczeń przewidywanego oddziaływania rozpatrywanej instalacji na stan jakości powietrza (rozprzestrzenienia się zanieczyszczeń w powietrzu) spowodowanego emisją gazów i pyłów ze wszystkich istniejących źródeł działających w ramach instalacji IPPC na terenie zakładu spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. Obliczenia te zostały wykonane zgodnie z metodyką referencyjną określoną w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26.01.2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. z Nr 16, poz. 87/. Podkreślić należy, że w przedłożonym opracowaniu jego autor zastrzegł, że do obliczeń założono najbardziej niekorzystny wariant pracy kotłów tj. równoczesną ich pracę. Otrzymane wyniki zostały porównane z wartościami odniesienia określonymi w w/w rozporządzeniu, dla emitowanych substancji. W obliczeniach uwzględniono aktualne tło zanieczyszczeń określone przez WIOŚ w Bydgoszczy.

Wyniki wszystkich w/w obliczeń wykazały, że po dokonaniu w zakładzie opisanych powyżej zmian w zakresie eksploatowanych jednostek kotłowych współpracujących z emitorami K-1 i K-2 – emisja gazów i pyłów z rozpatrywanej instalacji IPPC nadal dotrzymuje warunki obowiązujące w zakresie ochrony powietrza, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26.01.2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. z Nr 16, poz. 87/ oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24.08.2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. z 2012 r., poz. 1031/.

Mając na uwadze powyższe, zaproponowane przez wnioskodawcę – nowe wielkości emisji gazów i pyłów do powietrza ze źródeł podłączonych do emitorów K-1 i K-2 ujęto w punkcie I w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji (w którym zmieniono dotychczasowe brzmienie punktu IV.1. zawartego w pozwoleniu zintegrowanym), uznając te wielkości za emisję maksymalną – dopuszczalną.

Podkreślić należy, że emisja dopuszczalna dla kotła Viessmann Vitoplex 200 SX 2 (emitor K-2) została wyrażona w jednostkach [kg/h], zgodnie z zasadą określoną w art. 222 ust. 1 ustawy POŚ, który stanowi, że w razie braku standardów emisyjnych i dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu ilości gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza ustala się na poziomie niepowodującym przekroczeń wartości odniesienia substancji w powietrzu. Powyższe wynika z faktu, iż rzeczony kocioł nie podlega pod przepisy w sprawie standardów emisyjnych z instalacji.

Natomiast w odniesieniu do drugiego z kotłów – tj. kocioł Viessmann Vitoplex 200 SX2A (emitor K-1), przeprowadzone analizy uwzględniały zapisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 04.11.2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów /Dz. U. z 2014 r., poz. 1546/. Powyższe wynikało z faktu, iż moc cieplna tego kotła przekracza wartość 1 MW. W związku z powyższym, w oparciu o treść § 5 ust. 1 w/w rozporządzenia, źródło takie podlega pod standardy emisyjne określone w tym rozporządzeniu. Zgodnie z wyjaśnieniami wnioskodawcy zawartymi w piśmie z dnia 25.09.2015 r., w/w kocioł jest traktowany jako źródło „nowe” w rozumieniu tego rozporządzenia.

W związku z powyższym, w przedłożonym opracowaniu jego autor zawarł dodatkowe wyniki obliczeń dotyczące wielkości emisji (wyrażonej jako stężenie zanieczyszczeń w gazach odlotowych) z prowadzonego procesu spalania paliwa w nowym kotle Viessmann Vitoplex 200 SX2A. Wyniki tych obliczeń odniesiono do dopuszczalnych wartości standardu emisyjnego, określonych w załączniku nr 6 do w/w rozporządzenia dla źródeł „nowych”.

Z przedstawionych danych wynikało, że przy obecnych parametrach źródła emisji – tj. nowego kotła Viessmann Vitoplex 200 SX2A o mocy powyżej 1 MW oraz parametrach emitora K-1, jak też parametrach stosowanego paliwa; emisja z w/w kotła będzie dotrzymywała standardy emisyjne dla SO₂, NO₂ i pyłu, ustalone w przepisach wskazanego powyżej rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 04.11.2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów.

W tym miejscu należy powołać przepis art. 141 i art. 144 ustawy Prawo ochrony środowiska. Z przepisów tych wynika, że eksploatacja instalacji lub urządzenia nie powinna powodować przekroczenia standardów emisyjnych, ani też nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Biorąc pod uwagę wyniki obliczeń przedstawione

w przedłożonym opracowaniu można stwierdzić, że w/w warunki będą zachowane – tzn. dotrzymane będą nowe standardy emisyjne dla instalacji spalania paliw, określone w treści niniejszej decyzji.

W związku z powyższym warunki emisji dopuszczalnej z emitora K-1, zostały ustalone w niniejszym pozwoleniu zgodnie z dyspozycją art. 188 ust. 2 pkt 2) oraz art. 224 ust. 2 i ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska. To znaczy – w odniesieniu do procesów spalania paliwa gazowego w kotle Viessmann Vitoplex 200 SX2A emisję dopuszczalną określono w jednostkach w jakich wyrażone są standardy emisyjne (tj. mg/m^3 gazów odlotowych), z uwagi na fakt iż przedmiotowe źródło emisji podlega pod przepisy rozporządzenia w sprawie standardów emisyjnych z instalacji.

W tym miejscu należy powołać również przepis art. 202 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym – jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w pozwoleniu zintegrowanym ustala się warunki emisji na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2-4 oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód, bez zalecania jakiejkolwiek techniki czy technologii.

Istotnym jest również, że zgodnie z wymogami określonymi w aktualnie obowiązujących przepisach prawa, instalacje objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, muszą spełniać wymagania zawarte w tzw. konkluzjach BAT, tj. dokumentach technicznych przyjmowanych w drodze decyzji implementacyjnej Komisji Europejskiej i obowiązujących wprost w krajach członkowskich. Przede wszystkim dotyczy to obowiązku dotrzymywania tzw. granicznych wielkości emisyjnych, a także obowiązku prowadzenia monitorowania wielkości emisji w sposób i w zakresie określonym w tychże konkluzjach BAT.

Przepis art. 202 ust. 2 pkt 1) ustawy POŚ konstytuuje również zasadę, że w przypadku instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego (...) wielkości dopuszczalnej emisji z tychże instalacji ustala się w oparciu o wartości określone w konkluzjach BAT, a jeżeli nie zostały opublikowane, to określone w dokumentach referencyjnych BAT.

W tym miejscu należy jednak podkreślić, że do dnia wydania niniejszej decyzji nie zostały określone konkluzje BAT dla branży, w ramach której prowadzona jest działalność w rozpatrywanym zakładzie (tj. ubojnia drobiu), a tym samym nie zostały określone graniczne wielkości emisyjne dla instalacji objętej niniejszą decyzją. Ponadto dokument referencyjny BAT (tzw. BREF) dla branży uboju drobiu nie określa dopuszczalnych wielkości emisyjnych.

Powyższe jest o tyle istotne, że zgodnie z brzmieniem art. 204 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, jeżeli konkluzje BAT nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dopuszczalną wielkość emisji z instalacji ustala się uwzględniając potrzebę przestrzegania standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska.

W związku z powyższym przyjmuje się, że nowe (zmienione) warunki emisji gazów i pyłów do powietrza ustalone w punkcie I niniejszej decyzji, zostały ustalone zgodnie z brzmieniem przywołanych powyżej przepisów prawa.

Zaznacza się, że odpowiedzialność za przedłożone dane i obliczenia, a w szczególności przyjęte do obliczeń warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, wielkości emisji i wykonane obliczenia rozprzestrzeniania, ponosi autor opracowania dołączonego do wniosku.

W związku z całością opisanych powyżej ustaleń, w punkcie I w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, odpowiednio skorygowano treść punktu IV.1. zawartego w pozwoleniu zintegrowanym, w zakresie wskazania źródeł emisji funkcjonujących w ramach instalacji IPPC. Dla poszczególnych źródeł określono również nowe – skorygowane wartości emisji dopuszczalnej.

W związku z opisaną powyżej zmianą, dotyczącą zamontowania nowego kotła Viessmann Vitoplex 200 SX2A zamiast dotychczasowego kotła Buderus Logano, zaistniała również potrzeba zmiany zapisów zawartych w punkcie VIII.2. w treści pozwolenia zintegrowanego. Zmiana ta dotyczyła ujawnienia nazwy nowej jednostki kotłowej w zapisach dotyczących zasad monitorowania wielkości emisji.

Stąd też w punkcie II w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, odpowiednio zmieniono treść punktu VIII.2. w pozwoleniu zintegrowanym wpisując w nim nazwę nowego kotła współpracującego z emitorem K-1.

Ponadto, w punkcie II w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji skorygowano również zapis zawarty w punkcie VIII.3. w pozwoleniu zintegrowanym, dotyczącym zasad prowadzenia

monitoringu emisji hałasu z instalacji IPPC. W zapisie tym – za zgodą strony – ujawniono nową nazwę obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30.10.2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody /Dz. U. z 2014 r., poz. 1542/.

Jak wskazano powyżej, przedłożony wniosek obejmował również żądanie aktualizacji (w formie sprostowania) zapisów zawartych w punkcie IV.5.3.2. w treści pozwolenia zintegrowanego, a dotyczących sposobu odprowadzania ścieków w postaci wód popłucznych z płukania i stabilizacji złoża odżelaziaczy-odmanganiaczy (złoża katalityczne – 4 szt.), w pomieszczeniu stacji uzdatniania wody ujęcia zakładowego, do urządzeń kanalizacyjnych operatora zewnętrznego. Z przedstawionych wyjaśnień wynikało, że na podstawie poprzednio obowiązującej decyzji o udzieleniu pozwolenia zintegrowanego (jaka obowiązywała do połowy 2014 r.) zakład odprowadzał wody popłuczne do stawu zakładowego poprzez odстойnik wód popłucznych, czterokomorowy, wykonany z kręgów betonowych o średnicy 2,0 m. Natomiast bezpośrednio przed uzyskaniem nowej decyzji o pozwoleniu zintegrowanym zmienił się sposób odprowadzania w/w wód popłucznych, które są obecnie odprowadzane wspólnie z pozostałymi ściekami przemysłowymi i ściekami bytowymi poprzez przepompownię do urządzeń kanalizacyjnych operatora zewnętrznego. Wody popłuczne nie są już kierowane do odстойnika, lecz włączone bezpośrednio do kanalizacji sanitarnej/przemysłowej. Ponadto w związku z odprowadzaniem tych ścieków do urządzeń kanalizacyjnych obowiązują dla nich wartości dopuszczalne zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14.07.2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych /Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 964/ oraz umową z odbiorcą ścieków przemysłowych. Zatem wartości stężeń zanieczyszczeń żelaza i zawiesin ogólnych w odprowadzanych wodach popłucznych, w warunkach zakładu, nie powinny przekroczyć: dla zawiesin ogólnych 500 mg/dm^3 , dla żelaza ogólnego – 10 mg/dm^3 .

W związku z w/w żądaniem wnioskodawcy oraz przedstawionymi wyjaśnieniami, w punkcie III w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji odpowiednio zmieniono treść punktu IV.5.3.2. w pozwoleniu zintegrowanym, w zakresie sposobu i zasad odprowadzania ścieków w postaci wód popłucznych z płukania i stabilizacji złoża odżelaziaczy-odmanganiaczy.

Istotnym jest, że analogiczne zapisy mówiące o odстойniku wód popłucznych były zawarte również w treści punktu XII.2. w pozwoleniu zintegrowanym. Stąd też – za zgodą strony skorygowano również treść tego punktu w pozwoleniu zintegrowanym, w punkcie IV w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, poprzez wykreślenie zapisów o „odстойniku”, celem zachowania spójności treści pozwolenia zintegrowanego.

W punkcie V w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, zmieniono treść ostatniego myślnika zawartego w punkcie XII.3. w pozwoleniu zintegrowanym. Zmiana ta dotyczyła ujawnienia nazwy nowego – obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18.11.2014 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi /Dz. U. z 2014 r., poz. 1800/, w miejsce dotychczasowego rozporządzenia w tym samym zakresie z dnia 24.07.2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi /Dz. U. Nr 137, poz. 984 z późn. zm./, które utraciło moc.

W punkcie VI w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, zmieniono również – za zgodą strony – treść akapitu pierwszego w punkcie X w treści pozwolenia zintegrowanego. W zapisie tym zastąpiono dotychczasową nazwę nieobowiązującego już rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 09.04.2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku lub do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej /Dz. U. Nr 58, poz. 535 ze zm./; nowym – obowiązującym rozporządzeniem w tym samym zakresie – tj. rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10.10.2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej /Dz. U. z 2013 r., poz. 1479/.

Nadmienić należy, że wszystkie wprowadzone w niniejszej decyzji zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego były zgodne z żądaniem strony i zostały wprowadzone za zgodą wnioskodawcy – wyrażoną zarówno w przedłożonym wniosku, jak też w późniejszym piśmie wnioskodawcy z dnia 25.09.2015 r (uzupełnienie).

Z treści przedłożonego wniosku, jak też z późniejszych ustaleń w sprawie wynikało, że pozostałe zapisy i warunki zawarte w pozwoleniu zintegrowanym, pozostają bez zmian. Stąd też stosowne zastrzeżenie zawarto w punkcie VII w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

W tym miejscu należy powołać przepis art. 214 ust. 4 i ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska, które stanowią, że wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, ale tylko takie, które mają związek z planowanymi zmianami. Natomiast decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

W związku z brzmieniem w/w przepisów odpowiednio zredagowano rozstrzygnięcie niniejszej decyzji, w którym ujęto jedynie te elementy (warunki) pozwolenia zintegrowanego, które aktualnie ulegają zmianie.

W przedłożonym wniosku zastrzeżono, że w związku z opisanymi powyżej zmianami, nie następują istotne zmiany w funkcjonowaniu instalacji IPPC do uboju drobiu. W szczególności nie zmieni się: technologia produkcji, poziom produkcji, emisje z podstawowych procesów technologicznych, zużycie surowców, materiałów, energii i wody. A zatem wnioskowana zmiana nie stanowi istotnej zmiany pozwolenia zintegrowanego.

W tym miejscu należy powołać treść art. 214 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska, który stanowi, że zmianę w instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększana skala działalności wynikająca z tej zmiany, sama w sobie, kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2. Biorąc pod uwagę powyższe należy się zgodzić ze stanowiskiem wnioskodawcy, iż wprowadzone w rozpatrywanej instalacji zmiany, nie mają charakteru zmiany istotnej, w rozumieniu w/w przepisu prawa.

Ustalenie powyższej kwestii było istotne w kontekście zapisów zawartych w art. 185 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska, który stanowi, że „w postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla nowo zbudowanej instalacji, o wydanie pozwolenia zintegrowanego z odstępstwem, o którym mowa w art. 204 ust. 2 lub w postępowaniu dotyczącym jego zmiany polegającej na udzieleniu takiego odstępstwa oraz w postępowaniu o wydanie decyzji o wydaniu lub zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji stosuje się przepisy art. 44 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”. Z uwagi na fakt, iż wprowadzona w rozpatrywanej instalacji zmiana nie ma charakteru zmiany istotnej, stąd też należy uznać, że przepis art. 44 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...), nie znajduje zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Z tego samego powodu odstąpiono od zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w ramach niniejszego postępowania, z uwagi na treść art. 218 pkt 2) ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym organ administracji jest zobowiązany do zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w ramach prowadzonego postępowania (na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...)), w sytuacji, gdy przedmiotem prowadzonego postępowania jest wydanie decyzji dotyczącej istotnej zmiany instalacji.

W związku z powyższym, strony niniejszego postępowania ustalono wyłącznie w oparciu o zapisy art. 185 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym – „stronami postępowania o wydanie pozwolenia są prowadzący instalację oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze”. Dla przedmiotowej instalacji nie ma obowiązku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Stąd też jako jedyną stronę niniejszego postępowania potraktowano prowadzącego instalację – tj. spółkę P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. z siedzibą w Solcu Kujawskim, reprezentowaną w osobie pełnomocnika Pana Artura Świączkowskiego z firmy EKOART – Ochrona Środowiska P.W. Artur Świączkowski z siedzibą w Bydgoszczy.

Z uwagi na fakt, iż zaproponowane zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego nie spełniają przesłanek „istotnej zmiany w instalacji”, o których mowa w art. 214 ust. 3 ustawy POŚ, stąd też w przedmiotowej sprawie odstąpiono również od obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej za zmianę pozwolenia zintegrowanego – zgodnie z art. 210 ust. 3a ustawy POŚ.

W myśl art. 155 k.p.a. – decyzja ostateczna na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

Zastrzega się, że żądanie wyrażone we wniosku z dnia 31.07.2015 r. sygnowanym przez Panów Zenona Pieńkoś i Dariusza Dylas, działających w tej czynności jako członkowie zarządu spółki Przedsiębiorstwo Drobiarskie „DROBEX” Sp. z o.o. z siedzibą w m. Solec Kujawski; traktuje się jednocześnie jako zgodę strony na dokonanie zmiany zapisów decyzji Starosty Bydgoskiego z dnia 01.07.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2014 stanowiącej pozwolenie zintegrowane – wymagana w art. 155 k.p.a.

Przy rozpatrzeniu opisanego powyżej wniosku spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. przeanalizowano przesłanki określone w art. 186 ustawy Prawo ochrony środowiska, określające przypadki gdy organ ochrony środowiska winien obligatoryjnie odmówić udzielenia pozwolenia. Nie stwierdzono wystąpienia żadnej z przesłanek określonych w tym przepisie prawa, stąd też nie stwierdzono podstaw do odmowy spełnienia żądania wnioskodawcy i dokonania zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego.

Z uwagi na fakt, iż dokonana zmiana warunków pozwolenia zintegrowanego dotyczyła w szczególności zmian w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza, powołać należy art. 186 ust. 4 ustawy POŚ. Przepis ten jako jedną z przesłanek do odmowy udzielenia pozwolenia emisyjnego wskazuje sytuację, w której wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań, o których mowa w art. 17, 91 ust. 1 i art. 119 ust. 1. Przepis art. 91 ust. 1 ustawy POŚ, dotyczy Programów Ochrony Powietrza ustanawianych przez właściwy Zarząd Województwa.

W tym miejscu należy wskazać, że na terenie województwa kujawsko – pomorskiego obowiązuje Program ochrony powietrza dla strefy kujawsko – pomorskiej ze względu na przekroczenia poziomów dopuszczalnych dla pyłu PM 10 i benzenu oraz docelowych dla arsenu i ozonu. Program ten został przyjęty Uchwałą Nr XXX/537/13 z dnia 28.01.2013 r. Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego. Konieczność uchwalenia i przyjęcia w/w programu wynikała z faktu, iż w strefie objętej Programem naruszone zostały standardy jakości środowiska, a mianowicie dopuszczalne poziomy dla pyłu PM 10 i benzenu oraz docelowe poziomy dla arsenu i ozonu.

W zakresie ograniczania emisji punktowej w/w Program wskazuje, że zakłady i przedsiębiorstwa zlokalizowane w strefie kujawsko-pomorskiej, muszą respektować postanowienia zawarte w udzielonych pozwoleniach emisyjnych, a także dotrzymywać wielkości emisji dopuszczalnych ustalonych w tych pozwoleniach. Program wskazuje również, że konieczna jest realizacja planów inwestycyjnych przedsiębiorstw, takich jak: modernizacje kotłowni, modernizacja dużych obiektów energetycznego spalania paliw, wprowadzenie nowoczesnych i przyjaznych środowisku technologii, hermetyzacja układów technologicznych, modernizacje instalacji – w zakresie spełniania wymagań BAT i standardów emisyjnych, co w zamierzeniu ma pozwolić na sukcesywną redukcję emisji zanieczyszczeń w dłuższej perspektywie, do 2020 roku.

Biorąc pod uwagę powyższe zapisy stwierdzić należy, że wniosek spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. wpisuje się w treść w/w Programu Ochrony Powietrza. Albowiem, z treści przedłożonego wniosku wynika, że pomimo wymiany jednego z istniejących dotychczas kotłów (współpracującego z emitorem K-1) na nowy kocioł o większej mocy, nie ulegnie zmianie łączna wielkość emisji pyłu z instalacji – jako całości. A zatem nie zwiększy się negatywne oddziaływanie instalacji IPPC na środowisko w zakresie emisji substancji objętych wskazanym powyżej Programem Ochrony Powietrza.

Zastosowania w przedmiotowej sprawie nie znajduje również przepis art. 225 ustawy Prawo ochrony środowiska, gdyż rozpatrywany wniosek nie dotyczy instalacji nowo budowanej lub zmienianej w sposób istotny – w rozumieniu przepisu art. 214 w/w ustawy.

W dniu 05.09.2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /ogłoszona w Dzienniku Ustaw z dnia 21.08.2014 r., poz. 1101/. Ustawa ta dokonała transpozycji do Polskiego prawa postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24.11.2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) /Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm./. Ustawa ta wprowadziła istotne zmiany w zakresie przepisów dotyczących pozwoleń zintegrowanych dla instalacji.

W ustawie tej zawarto m.in. przepis art. 29, który stanowi, że „przy pierwszym postępowaniu w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego wszczętym po zakończeniu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 28 ust. 2, prowadzący instalację:

- 1) wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego oraz
 - 2) gdy jej eksploatacja obejmuje wykorzystywanie, produkcję lub uwalnianie substancji powodujących ryzyko oraz występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu
- opracowuje i przedkłada organowi właściwemu do wydania pozwolenia raport początkowy, o którym mowa w art. 208 ust. 2 pkt 4 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

W związku z w/w przepisem prawa, w ramach niniejszego postępowania przeprowadzono szczegółową analizę dotyczącą konieczności opracowania i przedłożenia przez spółkę P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. raportu początkowego w myśl ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska /Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 z późn. zm./.

W ramach tejże analizy uwzględniono wskazania poczynione w następujących dokumentach opublikowanych na oficjalnej stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, tj.:

- „Poradnik dotyczący analizy możliwości zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko”, opracowany i wydany przez Ministerstwo Środowiska w sierpniu 2015 roku – źródło: strona internetowa mos.gov.pl/.
- Komunikat Komisji – Wskazówki Komisji Europejskiej dotyczące opracowywania sprawozdań bazowych na podstawie art. 22 ust. 2 dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (2014/C 136/03) – Dziennik Urzędowy C136/11 – źródło: strona internetowa mos.gov.pl/.

Z treści przepisu art. 208 ust. 2 pkt 4 lit. a) ustawy POŚ, jednoznacznie wynika, że obowiązek przedłożenia raportu początkowego nie dotyczy wszystkich prowadzących instalacje IPPC, ale tylko tych, którzy spełniają wskazane w nim przesłanki. Zgodnie z tym przepisem, przy wniosku o wydanie lub zmianę pozwolenia zintegrowanego prowadzący instalację zobowiązany jest dołączyć raport początkowy tylko w przypadku, gdy łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) prowadzi instalację wymagającą pozwolenia zintegrowanego (instalację IPPC);
- 2) eksploatacja instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego obejmuje wykorzystywanie, produkcję lub uwalnianie substancji powodujących ryzyko;
- 3) mogą wystąpić okoliczności, w których w wyniku eksploatacji w/w instalacji zanieczyszczeniu ulegną gleba, ziemia lub wody gruntowe;
- 4) w/w sytuacja może wystąpić obecnie i na terenie zakładu, gdzie eksploatowana jest instalacja IPPC.

Zatem obowiązek ten nie dotyczy instalacji, w których nie wykorzystuje się, produkuje lub uwalnia substancji powodujących ryzyko lub, w których nie występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu. Właściwości substancji powodujących ryzyko jak również zastosowane w instalacji środki techniczne i organizacyjne ograniczające lub eliminujące możliwość zanieczyszczenia, determinują niemal w całości to czy raport początkowy jest wymagany czy też nie. Aby raport początkowy był wymagany musi istnieć ryzyko zanieczyszczenia, tymi substancjami, gleby, ziemi lub wód gruntowych, na terenie zakładu. Sam fakt wykorzystywania, produkowania lub uwalniania substancji powodujących ryzyko nie przesądza jeszcze o konieczności wykonania raportu początkowego.

A zatem uznać należy, że obowiązujące przepisy warunkują konieczność sporządzania raportu początkowego od realnych możliwości zanieczyszczenia gleby lub wód podziemnych substancjami powodującymi ryzyko. Stąd też przed wykonaniem raportu początkowego zasadne jest przeprowadzenie analizy ryzyka zanieczyszczenia.

W związku z powyższym, uwzględniając treść art. 208 ust. 2 pkt. 4a ustawy POŚ wniosek o wydanie lub zmianę pozwolenia zintegrowanego powinien zawierać raport początkowy lub analizę ryzyka wskazującą na brak obowiązku jego sporządzania. Dokumentacja niezawierająca analizy ryzyka lub raportu początkowego obarczona jest wadą formalną, a wnioskodawca powinien zostać wezwany do jej uzupełnienia na podstawie art. 64 k.p.a.

W przypadku pozytywnego wyniku w/w analizy dodatkowo należy przeanalizować system zabezpieczeń technicznych, organizacyjnych, logistycznych oraz proces technologiczny, w tym wdrożone systemy zapewnienia jakości, systemy bezpieczeństwa, monitorowanie instalacji pod kątem, czy może dojść do uwolnień w/w substancji do środowiska i zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wody gruntowej na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji (czyli wykonać analizę ryzyka odpowiadającą na pytanie, czy system zabezpieczeń może nie być wystarczający). Przydatnymi informacjami są dane dotyczące ewentualnych zdarzeń z uwalnianiem substancji w przeszłości, ich przyczyn i skutków.

Reasumując, zgodnie z treścią przywołanych powyżej dokumentów pomocniczych opublikowanych na stronach Ministerstwa Środowiska, raport początkowy nie jest wymagany dla każdej instalacji IPPC, a konieczność jego wykonania powinna być poprzedzona analizą, czy zachodzą przesłanki wskazane w art. 208 ust. 2 pkt 4 lit. a) POŚ do jego przedłożenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ramach niniejszego postępowania, na podstawie informacji przedstawionych przez wnioskodawcę, przeprowadzono stosowną analizę w zakresie występujących na terenie zakładu spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. substancji powodujących ryzyko, a także możliwości wystąpienia zanieczyszczenia gleby i wód gruntowych w związku ze stosowaniem tych substancji. Analizę tą przeprowadzono w kilku etapach, zgodnie z ogólnym schematem zawartym w „Poradniku dotyczącym analizy możliwości zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko”, jaki został opracowany i wydany przez Ministerstwo Środowiska w roku 2015 – źródło: strona internetowa mos.gov.pl/.

W pierwszym etapie analizy dokonano ustalenia, które substancje stwarzające zagrożenie są stosowane, produkowane lub uwalniane w ramach rozpatrywanej instalacji IPPC, a następnie analizowano które z w/w substancji są „istotnymi substancjami stwarzającymi zagrożenie”. W ramach tego etapu wnioskujący przedstawił wykaz „istotnych substancji stwarzających zagrożenie”, a także określił ich skład chemiczny i właściwości fizyczne (w oparciu o karty charakterystyk substancji).

Przepis art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska posługuje się pojęciem „substancji powodującej ryzyko”, która stwarza możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie zakładu. Definicję „substancji powodujących ryzyko” zawarto w art. 3 pkt 37a w/w ustawy. Przez substancje takie rozumie się substancje stwarzające zagrożenie i mieszaniny stwarzające zagrożenie należącą co najmniej do jednej z klas zagrożenia wymienionych w częściach 2-5 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16.12.2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.), w szczególności substancje powodujące ryzyko, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 101a ust. 5 pkt 1.

W art. 101a ust. 5 w/w ustawy znajduje się upoważnienie dla Ministra Środowiska do wydania krajowego rozporządzenia określającego szczegółowe przepisy dotyczące sposobów prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi, mając na względzie wpływ niektórych rodzajów działalności na stan powierzchni ziemi, w tym stwarzane przez nie zagrożenie dla zdrowia ludzi i stanu środowiska, oraz kierując się potrzebą ujednolicenia zasad i zminimalizowania kosztów badań zanieczyszczenia gleby i ziemi. W założeniu w/w rozporządzenie miało określać również listę substancji powodujących ryzyko, sposób ustalenia działalności mogącej być przyczyną zanieczyszczenia, referencyjne metodyki wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi. Istotnym jest jednak, że rozporządzenie takie do tej pory nie zostało opublikowane.

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w „Poradniku dotyczącym analizy możliwości zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko”, opracowanym i wydany przez Ministerstwo Środowiska w roku 2015 (źródło: strona internetowa mos.gov.pl), istotna substancja powodująca ryzyko – to taka substancja, która w związku z możliwością spowodowania zagrożenia, mobilnością, trwałością i biodegradowalnością (jak też innymi właściwościami), może doprowadzić do skażenia powierzchni ziemi oraz jest stosowana, produkowana lub uwalniana przez instalację.

Z dokonanych ustaleń wynikało, że w związku z działalnością zakładu – ubojni drobiu spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. zlokalizowanej przy ul. Powstańców 19 w Solcu Kujawskim mogą być wykorzystywane substancje niebezpieczne stwarzające zagrożenie, nie są natomiast produkowane lub uwalniane substancje powodujące ryzyko zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych.

Wnioskujący wyjaśnił, że podstawowy proces technologiczny polega na uboju zwierząt (drobiu) oraz produkcji i konfekcjonowaniu mięsa. Proces technologiczny prowadzony jest w obrębie zamkniętych hal produkcyjno-magazynowych, wyposażonych w szczelne podłóża, oraz systemy kanalizacyjne. Zakład ma stały nadzór weterynaryjny i działa zgodnie z systemem HACCP oraz posiada certyfikaty zgodności ze standardem IFS i BRC. Podstawowym surowcem produkcyjnym w ubojni jest żywiec drobiowy, dostarczany z zewnętrznych ferm drobiu. Pozostałe surowce i materiały pomocnicze wykorzystywane w procesie produkcyjnym obejmują:

- materiały opakowaniowe stosowane do pakowania produktów,
- oleje hydrauliczne, sprężarkowe, smarowe, przekładniowe lub silnikowe do konserwacji maszyn i urządzeń,
- środki chemiczne stosowane w zakładowej podczyszczalni ścieków (flokulant Superfloc, koagulant PIX 113, wodorotlenek sodowy),
- gazy techniczne (tlen, CO₂),
- złoża mineralne (żwirowe) do uzdatniania wody,
- środki dezynfekcyjne i myjące służące do utrzymania higieny i czystości – preparaty biodegradowalne, nie toksyczne dla ludzi i środowiska, dopuszczone do stosowania w przemyśle spożywczym.

Ponadto w procesach wykorzystywana jest woda wodociągowa oraz woda z ujęcia wód podziemnych, energia elektryczna i gaz ziemny wysokometanowy. W instalacjach chłodniczych stosowany jest amoniak oraz czynnik chłodniczy R404A.

Z treści przedłożonej przez wnioskodawcę dokumentacji (w tym z treści kart charakterystyki stosowanych substancji) wynikało, że spośród wszystkich wymienionych powyżej surowców lub materiałów, substancje niebezpieczne mogące powodować ryzyko uwolnień i będące „substancjami stwarzającymi zagrożenie” w rozumieniu ustawy POŚ, stanowią tylko cztery z nich, a mianowicie: koagulant PIX 113, wodorotlenek sodu, amoniak oraz czynnik chłodniczy R404A. Wnioskujący zastrzegł jednak, że ich stosowanie w zakładzie jest konieczne ze względów technologicznych do: oczyszczania ścieków przemysłowych, utrzymania czystości, funkcjonowania instalacji chłodniczych. Podkreślić należy, że w swoim piśmie z dnia 25.09.2015 r. wnioskujący wskazał, że poza w/w substancjami nie są w zakładzie stosowane inne substancje mogące powodować uwolnienia, które zawierałyby: metale ciężkie, węglowodory aromatyczne i alifatyczne, węglowodory chlorowane, fenol, krezol, ftalany czy niebezpieczne związki organiczne.

Szczegółowe informacje na temat wytypowanych – czterech wymienionych powyżej substancji niebezpiecznych stosowanych w zakładzie, zawarł wnioskujący w swoich dwóch kolejnych pismach z dnia 25.09.2015 r. oraz z dnia 29.10.2015 r., którymi uzupełniono informacje zawarte w pierwotnym wniosku. W szczególności wnioskujący przedstawił informacje dotyczące: składu chemicznego i stanu skupienia stosowanych substancji niebezpiecznych, zagrożenia dla zdrowia, dla środowiska i zagrożeń fizycznych jakie mogą powodować te substancje, rozpuszczalności w wodzie i mobilności w glebie, a także ich trwałości w środowisku. Informacje te oparto na kartach charakterystyki w/w substancji.

Z przedstawionych informacji wynikało co następuje:

- a) wszystkie wymienione powyżej cztery substancje stwarzające ryzyko występują w zakładzie w formie ciekłej z czego amoniak i czynnik chłodniczy R404A to gazy płynne,
- b) w odniesieniu do trzech w/w substancji (tj. PIX 113, NaOH i amoniak) stwierdzono, że są one rozpuszczalne w wodzie, przy czym: koagulant PIX113 całkowicie rozpuszcza się we wodzie, amoniak ulega biodegradacji w wodzie do innych form azotu, a NaOH ulega w kontakcie z wodą dysocjacji na jony – sodowy i hydroksylowy, nie ulega jednak biodegradacji. W przypadku czynnika chłodniczego R404A – brak danych co do jego rozpuszczalności w wodzie, określono jednak, że substancja ta niełatwo ulega biodegradacji.
- c) w kwestii mobilności substancji w glebie – w odniesieniu do NaOH wskazano, że substancja ta ulega neutralizacji w glebie i chwilowo może powodować wzrost pH gleby. Natomiast amoniak wykazuje niską mobilność w glebie. W stosunku do PIX113 i czynnika R404A – brak danych co do ich mobilności w glebie.
- d) w przypadku wszystkich czterech w/w substancji stwierdzono, że stanowić mogą one zagrożenie dla zdrowia, przy czym zakres ich oddziaływania może być zróżnicowany, tj. od działania drażniącego na skórę i oczy oraz przewód pokarmowy po połknięciu (dotyczy – PIX113 i NaOH), przez narażenie inhalacyjne i możliwość uduszenia przy działaniu w dużych stężeniach (dotyczy amoniaku i czynnika chłodniczego R404A).
- e) jako zagrożenia fizyczne – w odniesieniu do koagulanta PIX 113 i NaOH wskazano działanie korozyjne na metale. Natomiast w odniesieniu do amoniaku wskazano, że jest to gaz łatwopalny. Z kolei czynnik chłodniczy R404A nie jest palny, ale pod wpływem ognia i wysokiej temperatury butle z gazem mogą pęknąć i wybuchnąć.
- f) W przypadku koagulanta PIX113 oraz wodorotlenku sodu, w przedłożonych kartach charakterystyki wskazano, że substancje te nie stanowią zagrożenia dla środowiska. W przypadku czynnika chłodniczego R404A wskazano, że jedynym zagrożeniem dla środowiska jakie powoduje ta substancja jest możliwość wpływania na efekt cieplarniany, w przypadku uwalniania tej substancji w dużych ilościach. Nie stwierdzono jednak negatywnego oddziaływania tej substancji na środowisko gruntowo – wodne.
- g) Jedynie w przypadku amoniaku – wskazano w karcie charakterystyki – że jest to substancja stwarzająca zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie ostre – kategoria 1 – Aquatic Acute 1 (H400).

Biorąc pod uwagę powyższe dane, po analizie kart charakterystyki w/w substancji wnioskujący wskazał, że jedyną spośród stosowanych substancji niebezpiecznych, mogącą doprowadzić do faktycznego skażenia gleby lub wód podziemnych – w przypadku jej uwolnienia – jest amoniak. Pozostałe spośród wymienionych powyżej czterech substancji, nie zostały sklasyfikowane jako niebezpieczne dla środowiska gruntowo – wodnego.

W ramach drugiego etapu przeprowadzonej analizy, w przypadku każdej z w/w substancji niebezpiecznych wytypowanej podczas etapu 1, analizowano rzeczywiste możliwości skażenia gleby i wód podziemnych na terenie instalacji, w tym prawdopodobieństwa uwolnień substancji i ich skutków, a w szczególności:

- sposoby i miejsca składowania, stosowania i przemieszczenia substancji stwarzających zagrożenie na terenie instalacji;
- miejsca, w których istnieje ryzyko ich uwalniania; w tym kontekście analizowano obecność i integralność mechanizmów ograniczających rozprzestrzenianie się, charakter i stan nawierzchni terenu, umiejscowienie odpływów, kanałów eksploatacyjnych lub innych potencjalnych kanałów migracji.
- w przypadku istniejących instalacji także środków, które przyjęto w celu zapewnienia, aby w praktyce skażenie gleby i wód podziemnych było niemożliwe.

W ramach w/w drugiego etapu analizy ustalono, co następuje.

Stosowane w zakładzie spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. czynniki chłodnicze (tj. amoniak i czynnik R404A), znajdują się wyłącznie w szczelnych instalacjach chłodniczych obejmujących zbiorniki magazynowe gazów płynnych. Substancje te nie są w żaden sposób dodatkowo magazynowane jako zapasowe/rezerwowe poza w/w instalacjami chłodniczymi.

Z kolei koagulant PIX 113 i wodorotlenek sodowy są magazynowane w szczelnie zamykanych pojemnikach (paletopojemniki), ustawionych w magazynie surowców chemicznych,

który posiada chemoodporną, szczelną posadzkę. Wnioskujący zastrzegł, że substancje te są magazynowane wyłącznie w niezbędnych ilościach zabezpieczających pracę instalacji.

Szczegółowych informacji w zakresie sposobu i miejsca magazynowania w/w substancji udzielił wnioskujący w swoich dwóch odrębnych pismach z dnia 25.09.2015 r. oraz z dnia 29.10.2015 r. Z informacji tych wynikało, że obie w/w substancje przechowywane są w zamkniętych paletopojemnikach, dostarczanych od producenta, które są oznakowane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Pojemniki te są wykonane z tworzyw sztucznego (polietylen lub polipropylen), zabezpieczonych z zewnątrz konstrukcją metalową (zabezpieczenie przed uszkodzeniami mechanicznymi), a od spodu paletą. Zbiorniki nie są aluminiowe, cynowe ani cynkowe. Pomieszczenie, w którym magazynowane są w/w substancje jest przystosowane do przechowywania materiałów niebezpiecznych. Pomieszczenie to wyposażone jest w wentylację i posiada nieprzepuszczalne podłoże, odporne na działanie substancji o odczynie kwaśnym. W pomieszczeniu tym zapewniona jest również odpowiednia temperatura, uniemożliwiająca przechodzenie wodorotlenku sodu w stan stały. Obie wskazane powyżej substancje są magazynowane w odrębnych paletopojemnikach i nie mają styczności ze sobą, ani też z innymi substancjami. Wnioskujący zastrzegł, że stan techniczny w/w opakowań jest regularnie kontrolowany.

Opisany powyżej sposób magazynowania substancji niebezpiecznych (koagulant PIX113 i wodorotlenek sodowy), był zgodny ze ogólnymi zasadami ich magazynowania, jakie zostały określone w przedłożonych kartach charakterystyki tych substancji.

Ponadto w przesłanych wyjaśnieniach w pismach z dnia 25.09.2015 r. oraz z dnia 29.10.2015 r. wnioskujący przedstawił również informacje na temat sposobu dostarczania w/w substancji niebezpiecznych na teren zakładu, a także „tras” przewozu w/w substancji po terenie zakładu.

Z informacji tych wynikało, że substancje niebezpieczne dostarczane są na teren zakładu transportem samochodowym dostawców zewnętrznych. Środki chemiczne (w tym: koagulant PIX 113, wodorotlenek sodu) dostarczane są w paletopojemnikach (pojemnik z tworzywa sztucznego, zabezpieczony konstrukcją metalową zintegrowaną z paletą), zamkniętych i szczelnych. Ciekły amoniak dostarczany jest do instalacji zbiornikowej w autocysternach posiadający dopuszczenie dozoru technicznego i aktualne badania okresowe. Czynnik chłodniczy R404A dostarczany jest w butlach gazowych zamkniętych i szczelnych. Uzupełnienia czynników chłodniczych w instalacjach dokonuje upoważniona firma zewnętrzna dostarczająca gazy i serwisująca instalacje chłodnicze.

Trasy przewozu w/w substancji po terenie zakładu obejmują dojazd od bramy wjazdowej bezpośrednio pod magazyn środków chemicznych, pomieszczenie podczyszczalni ścieków lub do zbiornika magazynowego azotu oraz do konkretnych instalacji chłodniczych (R404A). Przejazd odbywa się wyłącznie po terenie utwardzonym, najkrótszą trasą dojazdu do miejsc magazynowania w/w substancji.

W/w substancje niebezpieczne, po dostarczeniu na teren zakładu, nie podlegają dalszemu transportowi wewnętrznemu w obrębie zakładu. Przemieszczanie substancji (środków myjących i dezynfekujących) może być realizowane wyłącznie w obrębie budynku produkcyjno – magazynowego, w którym znajduje się kanalizacja przemysłowa kierująca ścieki do oczyszczalni zakładowej. Uwzględniając nieprzepuszczalność podłoża, substancje te nie mają możliwości migracji do gleby oraz wód podziemnych.

Utwardzone drogi wewnętrzne wyposażone są we wpusty kanalizacji deszczowej zbierające wody opadowe i roztopowe z terenu tych dróg. Wnioskujący wyjaśnił, że wody opadowe i roztopowe z terenów tzw. „brudnych” (tj. placów i dróg dojazdowych związanych technologicznie z dostawą drobiu i miejscami odbioru odpadów i osadów), które obejmują również miejsca dostawy środków chemicznych stosowanych w podczyszczalni ścieków, odprowadzane są po podczyszczeniu w podczyszczalni zakładowej, jako ścieki przemysłowe, siecią kanalizacyjną do sieci miejskiej. Wody opadowe i roztopowe z pozostałej części terenu, obejmujących głównie dachy budynków i pozostałe nawierzchni utwardzone dróg i parkingów, odprowadzane są odrębną kanalizacją deszczową do stawu zakładowego.

W piśmie z dnia 29.10.2015 r. wnioskujący wyjaśnił, że w związku z transportem substancji niebezpiecznych po w/w drogach wewnętrznych, nie przewiduje się żadnych wycieków substancji podczas przewozu po terenie zakładu. Wnioskujący oświadczył, że rozszczelnienie

Włoszcz

pojemnika lub zbiornika z substancjami niebezpiecznymi, na terenie zakładu, nie zdarzało się w przeszłości i jest sytuacją czysto hipotetyczną. Wnioskujący zastrzegł również, że dostawcy zewnętrzni są bezwzględnie zobligowani przestrzegać zasady bezpiecznego transportu substancji niebezpiecznych (ADR).

Z wyjaśnień wnioskodawcy wynikało, że w przypadku ewentualnego wystąpienia sytuacji awaryjnej polegającej na wycieku substancji (niezamierzone wydostanie się substancji), zanieczyszczony teren będzie niezwłocznie wyizolowany od otoczenia. W pierwszej kolejności odcięte zostanie źródło skażenia poprzez zabezpieczenie wycieku (uszkodzonego pojemnika). W celu ochrony kanalizacji, na drodze przemieszczającej się cieczy zostaną usypane wały z ziemi lub piasku. Teren zostanie oczyszczony poprzez zebranie uwolnionej cieczy za pomocą sorbentów naturalnych (suchy piasek), a powstały odpad zostanie umieszczony w pojemniku i następnie przekazany do unieszkodliwienia.

W tym kontekście wnioskujący ponownie podkreślił w swoim piśmie z dnia 29.10.2015 r., że jedyną stosowaną w zakładzie substancją, która potencjalnie może doprowadzić do skażenia gleby lub wód jest amoniak. Pozostałe ze stosowanych „substancji stwarzających ryzyko” nie zostały sklasyfikowane jako niebezpieczne dla środowiska – zgodnie z kartami charakterystyk. Wnioskujący podkreślił, że pomimo tego, że amoniak stwarza potencjalnie zagrożenie dla środowiska wodnego, to jednocześnie jest biodegradowalny i w wodzie rozkłada się do innych form azotu. Wobec powyższego wnioskujący nie przewiduje zagrożenia dla wód powierzchniowych, w istniejących na terenie zakładu stawie, do którego odprowadzana jest część wód opadowych i roztopowych.

W trzecim etapie przeprowadzonej analizy wzięto pod uwagę również uwarunkowania środowiskowe terenu, na którym zlokalizowany jest analizowany zakład – w szczególności w zakresie geologii terenu.

Rozpoznanie dotyczące budowy geologicznej terenu w obrębie zakładu spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. w Solcu Kujawskim, oparto na dokumentacji stanowiącej „*Dodatek nr 1 do dokumentacji hydrogeologicznej zawierający ustalenie zasobów eksploatacyjnych ujęcia wody podziemnej (...)*”, wykonany w miesiącu lutym 2009 przez Pana Mariana Millera; będący w zasobach Geologa Powiatowego. Z dokumentacji tej wynikało co następuje:

- W warstwie przypowierzchniowej występują utwory czwartorzędowe (głównie utwory piaszczyste i żwiry). W utworach tych występuje pierwszy poziom wodonośny, a poziom zwierciadła wody występuje od 1,1 m ppt do 11,5 m ppt. Poziom ten jest częściowo odsłonięty w postaci stawu na terenie zakładu.
- Poniżej w/w poziomu wodonośnego występują utwory słaboprzepuszczalne w postaci mułków osadowych, iły, węgle brunatne tworzące zwartą warstwę.
- Poniżej – na poziomie od 41 – 47 m ppt, występuje drugi poziom wodonośny – trzeciorzędowy o charakterze użytkowym.
- Kolejny poziom wodonośny, z którego korzysta również spółka P.D. „DROBEX” to poziom kredowy – od 100 m ppt i głębiej.

Z w/w zapisów wynikało, że wody poziomów trzeciorzędowego i kredowego (o charakterze użytkowym), są chronione przed ewentualną migracją do nich zanieczyszczeń antropogenicznych, poprzez warstwy utworów słaboprzepuszczalnych występujących powyżej tych wód.

W piśmie z dnia 25.09.2015 r. (którym uzupełniono wniosek), zainteresowany wskazał, że zakład wykonuje również okresowe analizy jakości ujmowanych w istniejących studniach wód podziemnych. Analizy wody uzdatnionej są realizowane w związku z zaopatrzeniem zakładu w wodę pitną oraz do celów produkcji spożywczej. Wnioskujący zastrzegł, że analizy wody surowej są wykonywane na potrzeby własne zakładu. Ze wskazań wnioskodawcy wynikało, że badania wykonywane w kolejnych latach z istniejącej studni nr 6 (poziom czwartorzędowy) nie wykazują negatywnych zmian w parametrach jakościowych wód podziemnych. Realizowane analizy potwierdzają, że wody te – po uzdatnieniu (odżelazianie/odmanganianie), mogą być wykorzystane jako wody pitne oraz do celów produkcji spożywczej.

W tym samym piśmie wnioskujący zastrzegł, że jak dotąd na terenie zakładu nie były realizowane żadne badania jakości gleb (ziemi).

Istotnym jest, że zgodnie z zapisami zawartymi w punkcie 5.3. w treści Komunikatu Komisji – Wskazówki Komisji Europejskiej dotyczące opracowywania sprawozdań bazowych na podstawie art. 22 ust. 2 dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (2014/C 136/03) – Dziennik Urzędowy C136/11 /; ocena możliwości zanieczyszczenia danego terenu powinna uwzględniać również okoliczności, w których może wystąpić emisja do gleby lub wód podziemnych oraz prawdopodobieństwo takich emisji, a także wskazanie substancji, które mogą być emitowane do środowiska i które mogą stwarzać potencjalne ryzyko zanieczyszczenia.

Okoliczności, w których mogą wystąpić emisje, obejmują:

- **wypadki/incydenty**, np. przewrócenie się pojazdu-cysterny na drodze znajdującej się na terenie; pęknięcie pojemnika; przeciekający zbiornik podziemny; pęknięcie uszczelki; przypadkowe odprowadzenie; wycieki z uszkodzonych odpływów; pożar;
- **rutynowe warunki eksploatacji**, np. skapywanie podczas dostawy lub ze złączy rur, niewielkie rozlanie podczas dekantowania/transportu produktu, wycieki z zatłoczonych lub zepsutych odpływów, pęknięcia w podłożu betonowym;
- **planowane emisje**, np. odprowadzenia do ziemi lub wód podziemnych.

Do przedmiotowej kwestii odniósł się wnioskujący w swoim piśmie z dnia 25.09.2015 r., w którym wskazano, że wykorzystanie substancji niebezpiecznych w zakładzie nie powoduje możliwości zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie zakładu. W szczególności negatywnych oddziaływań na środowisko wodno – gruntowe nie powodują następujące okoliczności:

- planowane emisje: odprowadzanie ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych do stawu zakładowego ma miejsce przy spełnieniu wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 18.11.2014 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego /Dz. U. z 2014 r., poz. 1800/.
 - rutynowe warunki eksploatacji: instalacje zakładu utrzymywane są w stałej sprawności i bardzo dobrym stanie technicznym, w budynku nie ma pęknięć w podłożu betonowym, sieci kanalizacyjne zapewniają drożność kanałów i szczelność, czynności obejmujące dostawę i transport substancji prowadzone są w taki sposób, aby nie doprowadzić do rozlań lub wycieków substancji.
 - wypadki/incydenty: potencjalne wystąpienie sytuacji awaryjnych jest ograniczone do minimum, w szczególności nie ma możliwości przewrócenia się pojazdu – cysterny na płaskiej utwardzonej drodze zakładowej, stan techniczny zbiornika magazynowego amoniaku oraz instalacji chłodniczych jest bardzo dobry i okresowo sprawdzany, środki chemiczne magazynowane są w szczelnie zamykanych paletopojemnikach, które podlegają systematycznej kontroli ich stanu technicznego – ocena wizualna (tj. braku uszkodzeń i pęknięć itp.) w trakcie dostaw i magazynowania.
- Jednocześnie w piśmie z dnia 25.09.2015 r. wnioskujący wskazał, że na terenie rozpatrywanego zakładu spółki P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. nie miały miejsca dotychczas żadne zdarzenia związane z uwalnianiem substancji niebezpiecznych do gleby (ziemi) oraz nie było żadnych interwencji służb ochrony środowiska związanych z tego typu zdarzeniami.

Na podstawie przeprowadzonej analizy stwierdzono, że w związku z:

- rodzajem, charakterem i właściwościami fizyko-chemicznymi stosowanych na terenie zakładu substancji uznanych za „*istotne substancje powodujące ryzyko*”,
- zastosowanymi sposobami ich magazynowania oraz drogami ich transportu w obrębie zakładu, a także przyjętymi rozwiązaniami technicznymi zabezpieczającymi przez ich uwolnieniem do środowiska,
- występującą naturalną budową geologiczną terenu w obrębie zakładu oraz sposobem zabezpieczenia wód podziemnych o charakterze użytkowym,

uznaje się, że w przypadku instalacji IPPC eksploatowanej przez spółkę P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. nie ma znaczącej możliwości skażenia gleby lub wód podziemnych, a ryzyko wystąpienia takich sytuacji zostało ograniczone do minimum. A zatem uznaje się, że nie ma konieczności opracowywania i przedkładania „raportu początkowego”.

W związku z odstąpieniem od wymogu przedkładania przez spółkę P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. raportu początkowego, odstąpiono również od uwzględnienia w zmienianym pozwoleniu zintegrowanym wymogów określonych w art. 211 ust. 6 pkt 4) ustawy POŚ. Zgodnie z tym przepisem w przypadku instalacji, które wymagają raportu początkowego, w treści pozwolenia zintegrowanego należy określić sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji, albo sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek.

Podobny zapis o konieczności uwzględnienia w pozwoleniu zintegrowanym warunków w zakresie prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, zawarto również w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /ogłoszona w Dzienniku Ustaw z dnia 21.08.2014 r., poz. 1101/. Starosta Bydgoski uznał, iż konieczność uwzględniania w/w warunków w treści pozwolenia zintegrowanego jest ściśle skorelowana z potrzebą opracowania raportu początkowego. Z uwagi na fakt, iż w przedmiotowej sprawie odstąpiono od potrzeby opracowywania takiego raportu, stąd też stwierdzono, że ujmowanie w treści zmienianego pozwolenia zintegrowanego warunków w zakresie prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, jest bezzasadne.

W tym miejscu należy jednak podkreślić, że w aktualnej treści pozwolenia zintegrowanego, w punkcie XII.3. zawarto już uprzednio warunki dotyczące *„Wymagań zapewniających ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środków mających na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposobu ich systematycznego nadzorowania, o ile są konieczne”*. Warunki te uwzględniono w treści pozwolenia zintegrowanego, w związku z wymogiem określonym w art. 211 ust. 6 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska. W punkcie tym uwzględniono w pozwoleniu zintegrowanym pewne procedury w zakresie zapobiegania emisjom do wód gruntowych i do gleby – w tym m.in.: w zakresie miejsca i sposobu magazynowania stosowanych w zakładzie substancji niebezpiecznych, a także kontroli stanu technicznego opakowań, w których są one przechowywane oraz organizacji powierzchni utwardzonych placów, dróg i parkingów zakładowych, a także zasad odprowadzania z nich wód opadowych i roztopowych.

Zgodnie z treścią art. 183 ust. 1 oraz art. 378 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, Starosta Bydgoski jest organem ochrony środowiska właściwym do wydania przedmiotowej decyzji; w szczególności z uwagi na fakt, iż rozpatrywana instalacja eksploatowana przez spółkę P.D. „DROBEX” Sp. z o.o. zlokalizowana jest na terenie powiatu bydgoskiego – tj. gm. Solec Kujawski i nie jest ona położona na terenach zamkniętych, w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawy Prawo ochrony środowiska. Ponadto w/w instalacja nie stanowi przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionego w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko /Dz. U. Nr 213, poz. 1397, ze zm./.

Mając na uwadze przywołane powyżej przepisy, jak również całość ustaleń dokonanych w przedmiotowej sprawie, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy, za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Pobrano opłatę skarbową w wysokości 1005,50 zł zgodnie z treścią części III pkt 40 ppkt 1) oraz pkt 46 ppkt 1) załącznika do ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej /tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 1628, ze zm./ oraz rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28.09.2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej /Dz. U. Nr 187, poz. 1330/.

Pobrano również opłatę skarbową w wysokości 17,00 zł za przedłożone pełnomocnictwo, zgodnie z treścią części IV załącznika do ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej /tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 1628, ze zm./ oraz rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28.09.2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej /Dz. U. Nr 187, poz. 1330/.

Decyzja niniejsza
stała się ostateczną dnia 27.12.2015
Data 07.12.2015
Rełoszel

[Signature]
Starosta Bydgoskiego
Wydział Ochrony Środowiska
Rolnictwa i Leśnictwa
[Signature]

Otrzymują:

1. EKOART – Ochrona Środowiska
P.W. Artur Święczkowski
ul. Smoleńska 17B
85-871 Bydgoszcz
/jako pełnomocnik spółki
P.D. „DROBEX” Sp. z o.o./

2. a/a

Do wiadomości:

1. Kujawsko – Pomorski Wojewódzki
Inspektor Ochrony Środowiska
/na podstawie art. 183 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska/
2. Ministerstwo Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
/kopię decyzji przesłano w wersji elektronicznej na adres pozwolenia.zintegrowane@mos.gov.pl
zgodnie z art. 211 ust. 12 ustawy Prawo ochrony środowiska/

16.11.2015

Rełoszel

